god, zoveel taken kreeg ze vandaag echt niet af! Mensen overschatten hun voornemens altijd, had ze eens in een damesblad gelezen. Nou, dat klopte als een bus. Het was noodzakelijk om wat taken te schrappen of naar morgen te verschuiven. Och, beter was het om ze allemaal te verschuiven. Ze had net met Els voor de lunch afgesproken dus ze moest sowieso al vliegen.
Schuldig keek ze naar de afwasmachine die piepend liet horen het programma doorlopen te hebben. Geen tijd meer, ze zou hem openzetten zodat alles kon drogen. Vanmiddag hoefde ze dan alleen alles in de kastjes op te bergen, dacht ze vindingrijk.

Ze nam een uitgebreide douche waarvan ze eindelijk wat opknapte. Nadat ze haar lichaam in de laatste schone handdoek had gewikkeld, stapte ze gemoedereerd over de berg wasgoed die Jet zojuist uit de wasmand had gegooid. Ze bedacht zich toen haar hand op de deurklink van de badkamerdeur lag, Arthur zou vanavond schone voetbaltenues voor z'n elftal mee moeten nemen. Om zijn ergernis niet weer op de hals te halen, stopte ze de modderige tenues in de machine.
Verdorie, het wasmiddel was op, geërgerd keek ze naar de lege plastic fles. Alleen wasverzachter dan maar, nood breekt wetten.

Voor de spiegel in de slaapkamer liet ze de handdoek van haar lichaam vallen. Het leek wel of de kilo's eraan vlogen, niet normaal meer. In de loop der jaren ging alles hangen behalve haar tandvlees want dat was inmiddels, volgens de mondhygiënist, een aantal

millimeters omhoog gekropen. Hij had haar geadviseerd om online allerlei gekleurde ragertjes te bestellen om verdere ellende te voorkomen. Het was de bedoeling om elke dag die borsteltjes te gebruiken, zo had hij uitgelegd, en daarna had hij voorgedaan hoe zoiets diende te gebeuren. Vol goede moed had ze ze besteld maar was zich wezenloos geschrokken van de prijs. Bovendien was het elke ochtend een heel gedoe dus ze had de hele boel in een lade gemikt met het voornemen er ooit eens tijd voor te nemen.

Ze bracht haar gezicht dichter naar de spiegel, rond haar ogen en mond waren inmiddels de nodige rimpels verschenen. Met haar handen trok ze de huid van haar gezicht strak. Hmm, zo leek het een stuk beter. Ook kwamen bij haar scheiding alweer de nodige grijze haren tevoorschijn, terwijl het niet eens zo lang geleden bij de kapper gekleurd was. Veroudering tegengaan werd tegenwoordig een kostbare aangelegenheid, vond ze.

Zuchtend liep ze naar haar kast om een geschikte outfit te kiezen voor haar lunch met Els. Els had ze vroeger op het schoolplein leren kennen toen ze hun kinderen naar school brachten. Ze was moeder van vier kinderen en Mia had altijd vol bewondering gekeken hoe het viertal tot in de puntjes verzorgd, precies vijf minuten voordat de bel van de school luidde, op het plein stond.

Zijzelf kwam meestal, al foeterend, op het laatste nippertje met haar kinderen aangerend met een haastig aangeschoten regenjas over haar nachtpon en blote voeten in een paar haastig

aangetrokken laarzen daar haar sneakers in de gauwigheid niet te vinden waren.

Dit in tegenstelling tot Els die tiptop verzorgd, kalm afscheid van haar kinderen nam voor ze naar haar werk vertrok. Mia zou een moord doen om ietsie pietsie van dit organisatietalent te bezitten. Ze begreep er niks van dat Els onlangs gescheiden was. Die vent moest toch in z'n handjes knijpen met zo'n modelvrouw?

Mia trok een elastische onderbroek aan die tot haar heupen reikte zodat haar "love-hendels" minder zichtbaar zouden zijn. De bandjes van haar push-up-bh trok ze strakker zodat haar borsten minder zouden hangen. Languit op het bed liggend, trok ze met moeite de rits van haar spijkerbroek dicht. Haar onderlichaam was zo ingesnoerd dat het moeite kostte om van het bed op te staan. Haar spiegelbeeld toonde een soort Michelin-vrouwtje, over de strakgespannen spijkerbroek bubbelde haar maag, het was bespottelijk.

Met ongeduldige rukken stroopte ze alles van haar lichaam om een wijde soepjurk over haar hoofd te gooien. Zo, dat zat weliswaar comfortabeler maar niet zoals ze haar outfit voor ogen had gehad. Om de boel toch wat op te fleuren, stiftte ze haar lippen knalrood en bracht wat mascara aan waarbij ze uitschoot. Hoe meer ze het zwart probeerde weg te poetsen, des te erger werd het resultaat. Vloekend boende ze haar gezicht schoon en bracht alleen de lippenstift opnieuw aan.